

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 223.745 van 5 juni 2013
in de zaak A. 205.477/XIV-34.371**

In zake : de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en
Armoedebestrijding
kantoor houdend te 1000 Brussel
Antwerpsesteenweg 59 B
alwaar woonplaats wordt gekozen

tegen :

XXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Suzanne Van Rossem
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Boomgaardstraat 93
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 4 juli 2012, strekt tot de vernietiging van het arrest nr. 81.985 van 30 mei 2012 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking nr. 8790 van 19 juli 2012 wordt het cassatieberoep toelaatbaar verklaard.

De verweerder heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste Auditeur Marijke Sterck heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van de procedure teneinde te worden gehoord ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 13 maart 2013 om 10.30 uur.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Carmenta Decordier, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Maxwell Ogumula, die loco advocaat Suzanne Van Rossem verschijnt voor de verweerder, zijn gehoord.

Eerste Auditeur Marijke Sterck heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verweerder dient op 18 juni 2011 een aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) in. De staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding verklaart die aanvraag met een beslissing van 23 januari 2012 niet-ontvankelijk.

Op 16 maart 2012 stelt de verweerder tegen die beslissing een beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vernietigt de beslissing van 23 januari 2012 met een arrest van 30 mei 2012. Dit is het bestreden arrest.

IV. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Uiteenzetting van het middel

4. De verzoekende partij werpt in een enig middel de schending van artikel 9ter, § 1, vierde en vijfde lid, en § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet op.

Zij citeert de motivering van het bestreden arrest en voert aan dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen volledig voorbijgaat aan artikel 9ter, § 1, vierde lid en § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet. Het medisch getuigschrift moet de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling vermelden, waaruit volgt dat de “graad van ernst” uit de inhoud van het medisch getuigschrift moet blijken. De aanvraag van de verweerder is met de aanvankelijk bestreden beslissing niet-ontvankelijk verklaard omdat het medisch getuigschrift van 10 juni 2011 geen graad van ernst bevat. De eerste rechter bevestigt dat het ontbreken van de graad van ernst in het medisch getuigschrift het hoofdmotief van de aanvankelijk bestreden beslissing is.

De verzoekende partij stelt dat een eenvoudige lezing van het bij de aanvraag gevoegd standaard medisch getuigschrift aantoont dat wel de ziekte doch niet de graad van ernst wordt vermeld. Onder punt “B. Diagnose: gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter wordt ingediend” staan slechts arteriële hypertensie en chronisch hoesten wegens COPD vermeld, hetgeen betrekking heeft op de ziekte en symptomen doch niet op de ernst van de aandoening. De verplichting om de graad van ernst bij de aanvraag te vermelden is nochtans uitdrukkelijk in de wet voorzien en blijkt ook uit het standaard medisch getuigschrift waarin uitdrukkelijk naar de ernst van de aandoening wordt gevraagd. De gemachtigde van de staatssecretaris verklaart de aanvraag terecht niet-ontvankelijk wanneer de graad van ernst niet wordt vermeld.

Volgens de verzoekende partij voegt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een voorwaarde toe aan artikel 9ter van de Vreemdelingenwet door te stellen dat de beoordeling of een graad van ernst in het medisch attest is opgenomen enkel aan de ambtenaar-geneesheer toekomt. De beoordeling door de ambtenaar-geneesheer gebeurt enkel in de gegrondheidsfase en het is in strijd met de voornoemde bepaling om te stellen dat de ambtenaar-geneesheer al in de ontvankelijkheidsfase moet tussenkomen.

Artikel 9ter, § 1, vijfde lid, van de Vreemdelingenwet houdt in dat een ambtenaar-geneesheer slechts de elementen van een ontvankelijk bevonden aanvraag ten gronde zal beoordelen en er zijn advies over zal geven. De verzoekende partij benadrukt dat het te dezen om een niet-ontvankelijk verklaarde aanvraag gaat zoals voorzien in artikel 9ter, § 3, van de Vreemdelingenwet. Ter staving van haar standpunt citeert zij twee arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

5. De verweerder citeert in de memorie van antwoord artikel 9ter, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet en stelt dat het door hem voorgelegd medisch getuigschrift volgens de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen volledig aan het bij koninklijk besluit vastgelegde model en dus aan artikel 9ter, § 1, vierde lid, van de Vreemdelingenwet voldoet. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt vast dat het medisch getuigschrift wel degelijk de graad van ernst vermeldt. Hij zegt echter niet dat de beoordeling van de ontvankelijkheid van de aanvraag door de ambtenaar-geneesheer moet gebeuren. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft zich niet in de plaats van het bestuur gesteld en is zijn bevoegdheid niet te buiten gegaan.

De Raad van State oordeelt als administratieve cassatierechter enkel in rechte en moet de door de lagere rechter vastgestelde feiten als bewezen beschouwen. Volgens de verweerder is het enige middel van de verzoekende partij te dezen gericht op een nieuwe beoordeling van de zaak zelf. Het is niet aan de Raad van State om te oordelen op welke wijze artikel 9ter van de Vreemdelingenwet in het concrete geval van de verweerder moet worden geïnterpreteerd. Het enige middel is derhalve niet-ontvankelijk.

De verweerder besluit dat ook de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zich niet in de plaats van het bestuur kan stellen maar bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht wel kan nagaan of het bestuur van de juiste feitelijke gegevens is uitgegaan, of het die feiten correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft daaraan te dezen voldaan door te oordelen dat er, gelet op de feitelijke gegevens van het dossier, sprake is van een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

6. In de memorie van wederantwoord herhaalt de verzoekende partij het middel.

Beoordeling

7. Uit artikel 9, § 3, 3°, juncto artikel 9, § 1, vierde lid, van de Vreemdelingenwet volgt dat het standaard medisch getuigschrift de ziekte, haar graad van ernst en noodzakelijk geachte behandeling moet vermelden en dat de gemachtigde van de minister de aanvraag niet-ontvankelijk verklaart indien het medisch getuigschrift niet aan die voorwaarde beantwoordt.

In het bestreden arrest wordt vastgesteld dat de aanvraag om machtiging tot verblijf met de aanvankelijk bestreden beslissing niet-ontvankelijk wordt verklaard omdat “de voorgelegde medische attesten geen uitspraak doen omtrent de graad van ernst van de ziekte”. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt vervolgens vast dat in het bij de aanvraag gevoegd standaard medisch getuigschrift “(o)nder vraag ‘B, ‘gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter wordt ingediend’ wordt vermeld ‘diabetes, arteriële hypertensie, COPD’.” en dat de arts aldus op de voormelde vraag heeft geantwoord. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen voegt daaraan toe dat het de huidige verzoekende partij niet toekomt “om de ernst van de ziekte te gaan beoordelen, noch om uit hetgeen de arts omschrijft op het medisch attest te gaan afleiden of dit als een omschrijving van de aard van de ernst van de aandoening kan worden beschouwd”. Volgens de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen komt dit enkel de ambtenaar-geneesheer toe aangezien enkel deze een inhoudelijke beoordeling kan maken van de in het medisch getuigschrift vermelde gegevens en niet de ambtenaar-dossierbehandelaar die in deze geen appreciatieruimte heeft. Daarom acht de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het kennelijk onredelijk de aanvraag niet-ontvankelijk te verklaren omdat geen uitspraak over de graad van ernst wordt aangetoond, terwijl de betreffende vraag in het standaard medisch getuigschrift is beantwoord.

Anders dan in het bestreden arrest wordt aangenomen, komt het de gemachtigde van de staatssecretaris wel degelijk toe om in de ontvankelijkheidsfase na te gaan of de graad van ernst in het bij de aanvraag om machtiging tot verblijf gevoegd medisch getuigschrift is vermeld. Het komt hem inderdaad niet toe de graad van ernst inhoudelijk te beoordelen, doch hij mag, om na te gaan of de aanvraag al dan niet ontvankelijk is, wel beslissen of de graad van ernst al dan niet in het medisch getuigschrift is vermeld. Daarbij is de gemachtigde van de staatssecretaris er niet toe gehouden een aanvraag

ontvankelijk te verklaren, louter omdat een antwoord op de bewuste vraag B in het standaard medisch getuigschrift is gegeven. Hij is niet verplicht een antwoord te aanvaarden wanneer dat antwoord volgens hem niets over de graad van ernst van de aandoening zegt. Het komt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen daarbij als annulatierechter wel toe om te oordelen of de beslissing van de gemachtigde niet kennelijk onredelijk of onzorgvuldig of in strijd met de wet is.

In het bestreden arrest wordt die bevoegdheid aan de huidige verzoekende partij ontzegd omdat het haar niet toekomt om de ernst van de ziekte te gaan beoordelen, hetgeen juist is, “noch om uit hetgeen de arts omschrijft op het medisch attest te gaan afleiden of dit als een omschrijving van de aard van de ernst van de aandoening kan worden beschouwd”. Dit laatste is in strijd met artikel 9ter van de Vreemdelingenwet omdat de verzoekende partij bij de beoordeling van de ontvankelijkheid van de aanvraag wel degelijk mag nagaan of het antwoord op de vragen in het medisch getuigschrift als een vermelding van de graad van ernst kan worden beschouwd.

De Raad van State kan als administratieve cassatierechter niet in de beoordeling van de zaak zelf treden doch hij kan, zoals te dezen het geval is, wel vaststellen dat met het bestreden arrest een bepaalde bevoegdheid ten onrechte aan de verzoekende partij wordt ontzegd. In het bestreden arrest wordt overigens nergens aangegeven uit welke vermelding in het standaard medisch getuigschrift de graad van ernst van de aandoening wel zou blijken.

Het enige middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het arrest nr. 81.985 van 30 mei 2012 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

2. Dit arrest zal in de registers van voormelde Raad worden overschreven, en melding ervan zal worden gemaakt op de kant van het vernietigde arrest.

3. De zaak wordt verwezen naar een anders samengestelde kamer van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

4. De verweerder wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vijf juni tweeduizend dertien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
met bijstand van	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

André Beirlaen